

חזרה ערומה - לקראת הצגה ערומה

יהודה, השליח הצעיר של משרד תיאטרון "דגן", כבר ראה בחייו הצעיריים, בעבודתו בעולם המוזות, דברים משוגעים הרבה. אבל לסצינה שהקבילה את פניו ביום ראשון אחרי-הצהריים באמת לא היה מוכן. אפשר בהחלט לסלוח לו על שהמוש עם ספלונגי הי-קפה השחור נפל מידיו והתפוצץ על-הריצפה ברעם. מה לעשות, הבן-אדם התבלבל קצת. הסצינה שהקבילה את פניו כללה כ- שלושים צעירים וצעירות, שיסבו ערו-

עוזי מ, עוזי והסיגנונות

מים כביום היוולדם, מחזיקים בידיהם חוברות שנתוכן דיקלמו, בהרבה רגש ונשמה, איש בתורו. למעשה, היתה זו בסך-הכל חזרה על מחזמר-הפופ החדש "קפוצ'י" ש-נערכה בסלון דירתה של נעמי, עוזרת-הבמאי של ההצגה. רגע לפני כן חזרו השחקנים מהקל-טת אחד משירי המחזה באולפן "קולי-ישראל". הבמאי, איזי אברהמי, הי-עובד בקצב אמריקאי, החליט שהיום עוד מוקדם, וכדאי לנצל את הזמן. מי-

הפרקליטה המקווה להתאלמן כל יום

אני מסופקת אם הם מוכרים גם במסולה או בעקרון, אבל אין ספק שבירושלים אין מי שלא מכירים. אני מתכוונת לזוג המפורסם: היא - **עורכת-הדין השמנה**, והוא - **בעל בית-המרקחת העשיר**. היא - מס-פרת לכל מי שרק מוכן לשמוע, כבר יו-תר משנה, שהיא מקווה להתאלמן מהרוק-שלה, ובקרוב אם ירצה השם. והוא - מספר, לכל מי שרק רוצה לשמוע, על המכות שהיא מכה אותו. מה שחורה לו, אנב. מכות שהוא סופג, זה לא המכות עצמן, אלא זה שאחר כך היא הולכת ל-מסטרה ומתלוננת עוד שהיא היכה אותה. ובכך, השבוע הרחיבה אשת החלומות את הרפרטואר שלה: היא הגיעה כנראה

החבר החדש

של

בת-הנעורים

הבינלאומית

שרונה מרש היפהפיה שזכתה לפני שנתיים בתחרות בתי-הנעורים הבינלאומית, התגוררה עד לפני זמן מה עם אביה (הוריה גרושים). האב הוא יהושע מרש, מהמנהלים הבכירים של אל-על, ובימים האחרונים הציבה בפניו בתו בעייה מענ-יינת.

הבעייה המעניינת היא ששרונה עזבה את הבית ועברה לגור עם אחד מעובדיו של אבא. אני מתכוונת למוקי זמיר, שבתור דייל באל-על נחשב אביה של שרונה כבוס שלו. עכשיו אם כן מנסה אבא יהושע להת-ליט אם זה מוצא-חן בעיניו - אחרי הכל, אותו הרי אין טבעת-הנישואין, שעונדת שרונה הרווקה, מצליחה לטמסם - או שעליו לעשות משהו בקשר. אני מקווה שהוא זוכר שבימינו יכולים אבות לעשות מעט מאוד.

שרונה מרש

אהובו הישראלי של הכוריאוגרף האפריקאי

בשבוע שעבר הגיע לישראל הבלט של שטוטגארט, יהוד איתו הגיע הכוריאור-גרף של הלהקה, ג'ון קראנקו, דרום-אפריקאי בן 20, שהוא גם המנהל הי-אמנותי של הלהקה.

ג'ון קראנקו

מי שמבין בריקוד יודע, שהבלט של שטוטגארט נחשב לאחד הטפורסטים ב-עולם, וגם קראנקו כך. קליף ברנס, המבקר האמנותי מעוררי-הטחולקות של ה-ניו-יורק טיימס, כתב על קראנקו שהוא אחד מהמטות הכוריאוגרפים הי-גדולים בעולם כיום.

אז ברור שאין ישראלי שליבו לא ירחב וישמח, כאשר אישיות דגולה כ-קראנקו בכבודו ובעצמו מכריזה, ימים ספורים לאחר הגיעה אלינו: "אני מאיר הב בלב ונפש בארצכם. אני מבטיח לבוא לכאן בכל חופשה שלי".

וביחוד, סבורתני, ירחב וישמח ליבו של ישראלי מסויים אחד - סטודנט צעיר באוניברסיטה, עולה חדש מ-אנגליה, שאיתו נראה הכוריאוגרף הי-דגול מרבבה בכל מקום, ואשר ידו אינה משה מתוך ידו, אם להשתמש בביטוי ליירי קצת.

מכל מקום, צמד הרעים, הכוריאוגרף והעולה החדש, שומרים על יוידותם הי-אמיצה מכל משמר. הרקדניות החתי-כיות של הלהקה לא עושות כל רושם על הבוס. הוא מקיים איתן רק יחסים מיקצועיים בלבד.